

N:o 10.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående dispositionen af inflytande hyresinkomster från de till svenska kronans egendom i Konstantinopel hörande bodlägenheter; gifven Stockholms slott den 13 januari 1892.

Med åberopande af bifogade utdrag af protokoll öfver utrikes departementsärende vill Kongl. Maj:t i nåder föreslå Riksdagen,

att, i afvaktan på den slutliga pröfningen af väckt förslag rörande ombyggnad af de till kronans fastighet i Konstantinopel hörande bodlägenheter, medgifva, dels att af öfverskotten å de från berörda fastigheter inflytande hyresinkomster må från och med år 1893 tills vidare till svenska kyrkan i Paris användas 3,050 kronor årligen, dels ock att samma öfverskott i öfrigt må tills vidare reserveras och insättas i Sveriges riksbank på särskild räkning, benämnd »medel influtna från kronans fastighet i Konstantinopel, till framtida disposition».

Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres sjukdom.

G U S T A F.

C. Lewenhaupt.

Utdrag af protokoll öfver utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Kongl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 13 januari 1892.

Närvarande:

Hans Excellens Herr Statsministern BOSTRÖM,
Hans Excellens Herr Ministern för utrikes ärendena Grefve LEWENHAUPT,
Statsråden: Herr Friherre VON OTTER,
Friherre PALMSTIERNA,
Friherre VON ESSEN,
Friherre ÅKERHJELM,
ÖSTERGREN,
GROLL,
WIKBLAD,
GILLJAM,

2:o.

Hans Excellens Herr Ministern för utrikes ärendena anförde i underdånighet:

»Sedan Kongl. Maj:t i nådig proposition till rikets ständer begärt ständernas medgifvande att med den svenska beskickningen vid Ottomaniska Porten tillhöriga egendom i Konstantinopel måtte få vidtagas de förfoganden, som kunde befinnas bäst leda till att utan särskild

kostnad för staten bereda beskickningen en passande och värdig bostad, anmälde Rikets Ständer i underdånig skrifvelse den 20 november 1863, att de för sin del, på grund af hvad i ämnet blifvit upplyst, medgifvit Kongl. Maj:t att vidtaga de förfoganden, som i ofvanberörda hänseende kunde anses lämpliga.

Inom berörda egendom blefvo sedermera under åren 1869 och 1870 arbeten utförda, omfattande dels nybyggnad af beskickningshotellet och uppförande af bodlägenheter i egendomens gräns åt Peragatan, för hvilka arbeten kostnaden bestreds genom lån, afsedt att amorteras genom inflytande hyror för bodlägenheterna. Sedan detta lån blifvit slutbetaladt, anmälde vid regleringen af statsverkets utgifter för år 1887 dåvarande ministern för utrikes ärendena, att särskildt statsanslag för underhåll af ifrågavarande fastighet kunde för framtiden undvaras; och blef i följd häraf det anslag å 4,200 kronor, som dittills varit för detta ändamål under tredje hufvudtiteln uppfördt, ur riksstaten för år 1887 uteslutet. Alla utgifter för fastigheten hafva från och med sistnämnda år bestridts af dess hyresafkastning, men då i dessa utgifter ingått omkostnader för större reparationsarbeten, hafva räkenskaperna för fastigheten först år 1890 haft att uppvisa öfverskott. Enligt hvad jag den 11 april 1891 inför Kongl. Maj:t anmälde, utgjorde detta öfverskott 4,956 kronor 82 öre. Då emellerid det sålunda tillgängliga öfverskottet icke syntes tillräckligt betydligt, för att något beslut om sättet för dess användande redan då kunde anses behöfligt, täcktes Kongl. Maj:t föreskrifva, att samtidigt med afgifvande af underdånigt förslag till utrikesbudget för år 1893, frågan om förvaltningen af svenska kronans egendom i Konstantinopel och användandet af befintliga öfverskott å dess afkastning ånyo skulle anmälas.

Då jag nu går att fullgöra denna föreskrift, anhåller jag få erinra, att den ifrågavarande fastigheten år 1757 genom dåvarande envoyén G. von Celsing, efter bemyndigande af kanslikollegium, inköptes för medel, som genom stamböcker, kollekter och eljest insamlats i ändamål att i Konstantinopel uppföra en luthersk kyrka. I det å tomten då befintliga hus inreddes emellertid, förutom kyrka, äfven bostad för beskickningen, i det att Celsing anmälde, att, "det i anseende till turkarne fanatism och den dåvarande stränga regimen i Turkiet ej gått an att angifva huset såsom kyrkans egendom eller der anordna en mer lysande kyrkoinrättning".

Vid den tiden synes beskickningen hafva utöfvat ett visst skydd öfver lutherska kyrkosamfund i olika delar af Turkiet, och bland församlingar, med hvilka förbindelser fortfarit till en senare tid, kan sär-

skildt nämnas den evangelisk lutherska församlingen i Bucharrest. Pastorn vid sistnämnda församling ankom sålunda år 1833 till Stockholm för att hos Hans Maj:t Konungen, som församlingen uppgaf sig betrakta som sin skyddsherre, göra ansökning om ett understöd, och i anledning af denna ansökning beviljade Kongl. Maj:t genom nådigt bref den 30 november samma år, en allmän kollekt i Sveriges kyrkor. Men de förbindelser, som beskickningen underhöll med främmande religionssamfund, öfvertogos småningom af andra protestantiska beskickningar, och äfven för protestantiska trosbekännare i Konstantinopel af främmande nationalitet blef den svenska kyrkan obehöfelig, i mån som andra protestantiska kyrkor der inrättades, och de, som i nyare tid besökt svenska kyrkan, synas nästan uteslutande hafva utgjorts af svenskar och norr-män. Lön till en legationspredikant var uppförd å konsulsstaten, ända till dess att dåvarande ministern för utrikes ärendena den 15 december 1882 föreslog beloppets indragning, dervid ministern anförde:

"Under de senaste två åren har den å konsulsstaten upptagna lön för en legationspredikant i Konstantinopel, 2,000 kronor, icke utgått. Anledningen dertill har varit, att det icke lyckats få någon prestman att mot detta tillskott till annan aflöning såsom missionär eller i annan egenskap, än mindre att mot ett så ringa arfvode utan tillskott från annat håll åtaga sig befattningen."

"Före 1875 utgjorde lönen 4,000 kronor, hvaraf hälften utgick från kabinettskassan, men då det synes mig tvifvelaktigt äfven att med en höjning af lönen till detta belopp erhålla kompetent person till en befattning, som af innehafvaren bland andra särskilda egenskaper kräver en mindre vanlig språkkunskap, och som skall utöfvas på en ort, der lefnadskostnaderna under senare tider varit betydligt stegrade, anser jag för närvarande bäst att indraga densamma. Skulle framdeles möjlighet yppa sig till dess återupprättande utan allt för dryg kostnad, lärer en provisorisk anordning för sådant ändamål alltid kunna träffas medelst anlitande af befintliga besparingar, intilldess vederbörlig framställning om anvisande af lön hunnit af Riksdagen och Stortinget pröfvas. Jag är angelägen att genom detta uttalande hålla frågan öppen, enär en mer än sekelgammal tradition, som är värd all aktning, ännu kan anses ålägga de Förenade Rikena förpligtelse att under vissa omständigheter i Turkiets hufvudstad upprätthålla protestantisk gudstjenst icke blott för landsmän utan ock för religionsfränder af främmande nationalitet."

I enlighet med hvad ministern sålunda föreslog blef lönen för legationspredikanten indragen, och någon fråga om befattningens åter-

upprättande har derefter icke förekommit. Under de senaste åren har visserligen de Förenade Rikenas sjöfart, som en tid var i aftagande, ånyo tilltagit, men någon anmälan att behof af en svensk eller norsk predikant i Konstantinopel skulle förefinnas har icke blifvit gjord, och den särskilda kapellbyggnad som numera finnes å tomten, användes icke för närvarande.

De vid Peragatan belägna bodlägenheter lemna en årlig hyresinkomst af 15,897 kronor och efter afdrag af det för egendomens underhåll samt för skatter m. m. erforderliga belopp kan enligt de af Kongl. beskickningen gjorda beräkningar ett årligt öfverskott af omkring 11,000 kronor antagas framgent skola uppkomma. Kongl. beskickningen har föreslagit att af detta öfverskott bilda en byggnadsfond afsedd att användas som bidrag till ombyggnad af bodlägenheterna för erhållande af större hyresinkomst och den direkta utgiften för ett sådant företag skulle, enligt ett af en framstående arkitekt uppgjort förslag, kunna beräknas till omkring 150,000 kronor. Företaget skulle kunna utföras inom kort tid genom upptagande af ett byggnadslån och derefter skulle efter afdrag af underhålls- och amorteringskostnader ett så stort öfverskott uppkomma, att företaget kunde anses vinstgifvande.

För min del är jag benägen ansluta mig till beskickningens åsigt om lämpligheten att företaga en ombyggnad af berörda bodlägenheter, för så vidt en, i förhållande till kostnaderna för ombyggnaden, afsevärd ökning i fastighetens afkastning skulle kunna vinnas. Och med afseende på bodarnes fördelaktiga belägenhet vid hufvudgatan i en företrädesvis af den förmögnare europeiska befolkningen bebodd stadsdel, synes det icke osannolikt, att företaget, på sätt beskickningen antagit, skulle komma att visa sig vinstgifvande. Frågan kan dock icke för närvarande anses tillräckligt utredd, då det uppgjorda byggnadsförslaget torde böra undergå granskning af annan byggnadskunnig och med förhållandena på platsen förtrogen person samt jemväl i öfrigt ytterligare upplysningar inhämtas för att bereda den största möjliga tillförlitlighet åt beräkningen af den afkastning, fastigheten i dess tillämnade nya skick kunde väntas lemna. Intill dess en sådan utredning föreligger, och fördelarne af det väckta byggnadsförslaget kunna med ledning deraf bedömas, synes mig frågan om dispositionen af öfverskotten å fastighetens hyresafkastning böra anstå, och dessa öfverskott tillsvidare reserveras allenast med det undantag, hvarom jag skall tillåta mig att nu göra framställning.

Bland utgifter under riksstatens tredje hufvudtitel hvilka bestridas af svenska statsverket allena, finnes i gällande riksstat uppfördt ett belopp af 2,950 kronor till *svenska kyrkan i Paris*. Vid föredragning

den 11 januari 1886 af frågan om regleringen af riksstatens 3:dje hufvudtitel för 1887 hade dåvarande ministern för utrikes ärendena på anförda skäl tillstyrkt Kongl. Maj:t att af Riksdagen begära en höjning af det sedan flera år med 1,800 kronor utgående anslaget till samma kyrka, och i enlighet med herr ministrernas hemställan hade Kongl. Maj:t för ändamålet äskat en förhöjning af anslaget med 1,700 kronor, så att detsamma skulle komma att utgå med 3,500 kronor, men Riksdagen biföll endast så till vida Kongl. Maj:ts i berörda hänseende gjorda framställning, att ifrågavarande anslag förhöjdes med 1,150 kronor, utgörande återstoden af det belopp som blef disponibelt genom den af Kongl. Maj:t samtidigt föreslagna indragning af anslaget till underhåll af svenska kronans egendom i Konstantinopel; och anslaget till kyrkan i Paris har derefter utgått med nämnda belopp 2,950 kronor.

Svenska församlingen i Paris har emellertid genom sitt kyrkoråd inkommit med en underdånig ansökning af den 15 sistlidne oktober, att Kongl. Maj:t täcktes till Riksdagen aflåta proposition, att det nuvarande anslaget till kyrkan höjes från 2,950 till 6,000 kronor. Det ytterligare anslaget skulle således blifva 3,050 kronor hvaraf 2,186 för fyllande af brist i kyrkans nuvarande budget och 864 kronor såsom lönetillökning för kyrkans pastor, hvilken, då han för närvarande uppbär 4,320 kronor från kyrkan och 2,000 kronor från 8:de hufvudtiteln såsom sjömansprest i hamnarne vid engelska kanalen, härigenom skulle i rundt tal erhålla 7,200 kronor eller 10,000 francs.

Denna ansökning har blifvit förordad dels af Kongl. Maj:ts minister i Paris, som vitsordar kyrkans gagnrika verksamhet och till stöd för löneförhöjningen anført att lönen är otillräcklig och att man icke alltid kan påräkna att till pastor erhålla en person, som, i likhet med den nuvarande innehafvaren af befattningen, är i tillfälle att af egna tillgångar fylla bristen i det för lefnadskostnaden i Paris erforderliga belopp, dels ock af H. H. Erkebiskopen som i yttrande den 4 november likaledes förklarar sig på det lifligaste tillstyrka bifall till ansökningen; och torde sistnämnda yttrande tillika med ansökningen få detta protokoll biläggas.

För egen del är jag äfven lifligt öfvertygad om kyrkans gagnrika verksamhet, och jag anser att man måste befara, att denna verksamhet kommer att afbrytas, om kyrkan icke erhåller ytterligare bidrag från svenska staten. Kyrkan med tillhörande tomter, af hvilka endast en del tagits i anspråk för kyrkobyggnaden, förvärfvades på sin tid för medel, som, ehuru till en del insamlade genom kollekter i Sverige, likväl hufvudsakligen erhållits genom af svenska kolonien i Paris på en-

skild väg gjorda insamlingar; men som församlingen senare öfverlemnade kyrkan med tillhörande tomter till svenska staten, är det, då kyrkan förklarats vara svenska statens egendom, icke möjligt för församlingen att upptaga lån på fastigheterna; och å andra sidan, då tomterna och kyrkobyggnaden åstadkommits hufvudsakligen genom församlingens medel, lärer någon afyttring icke kunna ifrågasättas utan församlingens medgifvande.

När kyrkan öfverlemnades till staten ansågs det sannolikt att kyrkan efter tomternas försäljning skulle komma i så god ekonomisk ställning att vidare statsunderstöd skulle kunna undvaras, men de förhoppningar man gjorde sig om tomternas hastigt stigande värde hafva icke förverkligats, och det är enligt min åsigt icke numera sannolikt att tomterna, af hvilka endast den bäst belägna hittills kunnat afyttras, komma att inbringa så mycket att allt bidrag från statsverket efter tomternas försäljning skulle kunna indragas, men anslaget torde i hvarje fall derefter komma att nedsättas, oafsedt att hela frågan huruvida anledning fortfarande finnes till statsbidrag hvarje år kan ånyo upptagas.

Den nu anmälda bristen i kyrkans budget har i sjelfva verket alltid förefunnits, ehuru den hittills kunnat betäckas dels genom inkomsten för den försålda tomten och dels genom enskilda tillfälliga donationer, och hvad angår förslaget att höja pastors lönen, anser äfven jag för min del att en sådan förhöjning är i hög grad behöfzig.

Då emellertid det nu anmälda behofvet af tillskott i kyrkans inkomster så till vida kan anses för tillfälligt, som dess behöflighet i hvarje fall måste underkastas ny pröfning vid en framtida tomtförsäljning, anser jag mig åtminstone icke för närvarande böra tillstyrka att hos Riksdagen äska ökning i det för kyrkan i Paris å 3:dje hufvudtiteln uppförda anslag, men deremot synes det mig att det för kyrkan nu begärda beloppet skulle kunna tills vidare anvisas till utgående af öfverskotten å inkomsterna från kronans fastighet i Konstantinopel. Såsom jag i det föregående erinrat, har sistberörda fastighet förvärfvats i ett syfte, som ligger mycket nära det ändamål, för hvilket den svenska kyrkoförsamlingen i Paris blifvit bildad, i det att man i båda fallen afsett att å främmande ort bereda tryggadt tillfälle till luthersk religionsutöfning och religionsvård. Det torde icke kunna förnekas, att öfverskotten å hyresafkastningen af fastigheten i Konstantinopel finna en med det ursprungliga syftet för fastighetsköpet närmare öfverensstämmande användning om deraf anvisas medel för den lutherska kyrkan äfven å andra orter, än om dessa öfverskott skulle tagas i anspråk för andra statsändamål. Och någon betänklighet bör icke heller möta med

afseende å det belopp, som nu begäres för kyrkan i Paris, då afkastningen af fastigheten i Konstantinopel numera är tillräckligt stor, för att, äfven med afdrag af berörda belopp, lemna tillgång till anställande af en svensk prest vid legationen i Konstantinopel, om och när det kan visa sig lämpligt och möjligt att ånyo der upprätta en dylik befattnings.

Åberopande hvad jag nu anfört, hemställer jag i underdånighet, att Kongl. Maj:t måtte i nådig proposition föreslå Riksdagen att, i afvaktan på den slutliga pröfningen af väckt förslag rörande ombyggnad af de till kronans fastighet i Konstantinopel hörande bodlägenheter, medgifva, dels att af öfverskotten å de från berörda fastigheter inflytande hyresinkomster må från och med år 1893 tills vidare till svenska kyrkan i Paris användas 3,050 kronor årligen, dels ock att samma öfverskott i öfrigt må tillsvidare reserveras och insättas i Sveriges riksbank på särskild räkning, benämnd "medel influtna från kronans fastighet i Konstantinopel, till framtida disposition".»

Till denna hemställan, behagade Hans Kongl. Höghet Kronprinsen-Regenten, jemlikt öfrige närvarande statsrådsledamöters underdåniga tillstyrkan, lemna nådigt bifall, samt befalla att en i enlighet med det vid detta protokoll fogade förslag uppsatt proposition, skulle jemte utdrag ur dagens protokoll och dertill hörande bilagor till Riksdagen aflåtas.

Ex protocollo

G. M. Falkenberg.

Till Konungen.

Sedan under flera år till svenska kyrkan i Paris utgått ett statsanslag af 1,800 kronor, fann sig församlingen, då åtskilliga dittills inflytande inkomster ej längre voro att påräkna, nödsakad att år 1884 till Eders Kongl. Majestät ingå med underdånig ansökan om detta anslags höjande till ett belopp af 5,500 kronor. Till 1886 års riksdag behagade ock Eders Majestät aflåta nådig proposition om anslaget förhöjning, dock endast till 3,500 kronor; men Riksdagen fann det oakadt skäligt att för tillfället bevilja en förhöjning af blott 1,150 kronor, så att anslaget derefter utgått med ett årligt belopp af kronor 2,950.

Att vid sådant förhållande den fattiga församlingen under senare åren haft att kämpa med stora ekonomiska svårigheter, det säger sig sjelft, liksom ock att dessa svårigheter i väsentlig mon hämmande inverkat på hela den kyrkliga verksamheten.

Visserligen behagade en enskild man (herr D. Carnegie i Göteborg), behjertande den svåra ekonomiska ställning i hvilken kyrkan befann sig, till Församlingen välvilligt skänka ett årligt belopp af 500 kronor att utgå under 5 år från och med 1887; men så välkommen denna gåfva än var, befanns den dock naturligen alldeles otillräcklig för de för handen varande behofvens fyllande.

En minskning af våra utgifter *måste* därför ega rum, om denna ock ej var förenlig med kyrkans och kyrkogerningens välförstådda intresse. Den enda utgiftspost, deri någon *betydligare* inskränkning kunde ega rum, var emellertid blott pastorslönen. Denna hade under de närmast föregående åren utgått med ett belopp af 12,000 francs (deri inbegripne de 2,000 kronor, hvilka utgöra pastors aflöning som sjömansprest i de nordfranska hamnarne), en summa som, i betraktande af de dyra lefnadskostnaderna i Paris, näppeligen kan anses för hög. Den *måste* likväl, då ny pastor år 1886 tillträdde befattningen, nedsättas med *mer än en fjerdedel* af sitt belopp och utgår sedan dess med om-

kring 8,700 francs. Det behöfver knappast påpekas, att denna aflöning är alldeles otillräcklig för en familjs underhåll i Paris, såvida pastor skall både i förhållande till sin församling och till sina franske embetsbröder intaga den ställning honom tillkommer. Visserligen är det sannt, att den *fasta lön*, som det fransk-protestantiska presterskapet i Paris uppbär, i allmänhet icke uppgår till det belopp, som den svenske pastorn åtnjuter; men dervid är att märka, att de franska pastorerna hafva en väsentlig extra-inkomst i så kallade sportler, hvilka i de större och förmögnare församlingarne kunna uppgå ända till 10,000 francs om året,*) en inkomst som ju pastorn i svenska församlingen helt och hållet saknar.

I betraktande såväl häraf som af andra omständigheter, hvilka pastor i den bifogade embetsberättelsen påpekar, är onekligen pastorslörens höjande till dess förutvarande belopp i hög grad önskvärd; men i likhet med honom och på grunder, som han i samma berättelse angifver, anse vi dock, att under nuvarande förhållanden, hans aflöning ej bör sättas till högre belopp än 10,000 francs (sjömansprestaflöningen deri inberäknad) men visserligen ej heller till mindre.

Oaktadt förenämnda de senare årens betydliga inskränkning i kyrkans utgifter hafva dock de årliga inkomsterna ej räckt till för dess bestridande. Bristen har derföre måst fyllas genom minskning af kyrkans fonder, ett fel visserligen, men dock, under förhanden varande förhållanden, ett *oundvikligt* sådant, i väsentlig mon att tillskrifva de vidtomfattande reparationer, som under de sista åren måst å kyrkobyggnaden vidtagas.

Det är de årliga räntorna och amorteringarne af köpeskillingen för kyrkans 1886 försålda tomt, hvilka måst för dessa och andra utgifter tagas i anspråk, sedan dock med dessa medel bestridts de löpande annuiteterna af kyrkans lån från handels- och sjöfartsfonden. Sedan detta lån nu är i sin helhet betaldt, har af Eders Majestäts minister härstädes till kyrkorådet öfverlemnats det belopp af 3,647 francs 60 centimer som ännu återstod af köpeskillingen för den försålda tomt, att för bestridande af kyrkans utgifter användas. Då dessa medel sålunda nu äro uttömda, *då* vidare det af herr Carnegie skänkta årliga beloppet med innevarande år upphör, och *då* äfven en af herr A. Nobel i Paris under kyrkans nuvarande brydsamma läge till densamma skänkt

*) En pastor i församlingen »St. Esprit» i Paris fick för någon tid sedan icke mindre än 3,000 francs för en vigsel.

frikostig gåfva af 5,000 francs endast är ett tillfälligt palliativ, är det naturligt nog, att församlingen med oro ser framtiden till möte.

I närslutna bilaga n:o 1 taga vi oss friheten att för Eders Kongl. Majestät i underdånighet framlägga kyrkans ekonomiska ställning i 4 tablåer, af hvilka de 3 första utvisa kyrkans budget, sådan den med för handen varande tillgångar för närvarande gestaltar sig, den 4:de åter upptager denna budget sådan vi anse att den bör vara, om vår kyrkliga gerning här skall utan hinder af ekonomiska svårigheter kunna utföras till den nytta och välsignelse för härvarande landsmän, som dermed afses.

Såsom Eders Kongl. Majestät af dessa tablåer finner och i nåder täcktes behjerta, är ställningen för vår församling bekymmersam nog: frågan synes på allvar gälla dess vara eller icke vara; ja, dess öde är utan tvifvel *afgjordt*, om dess ekonomiska svårigheter ej blifva afhjelpa — och *snart* afhjelpa — genom ett förhöjdt anslag af allmänna medel. Det kan väl tyckas, att församlingens egna bidrag till uppehållande af den kyrkliga gerningen äro obetydliga och därför både borde och kunde ökas; men gent emot en sådan mening bedja vi att få i underdånighet påpeka, *dels* att den ojemförligt större delen af församlingen (nära $\frac{3}{4}$) utgöres af fattiga tjenare, handtverkare, handelsbiträden, studerande och artister, *dels* att kolonien såsom af h. h. erkebiskopen påpekades, då anslagsfrågan 1886 behandlades i riksdagen — »medels donationer och sammanskott bygt en kyrka, som år 1882 färdig och skuldfri öfverlemnades till svenska staten såsom dess egendom» — *dels* slutligen att den dessutom samlat en understödsfond på öfver 50,000 kronor, hvilken är insatt i riksbanken, och hvars ränta genom utrikesdepartementet oss tillställas för att öfverlemnas till understödskomitén, hvars sjelfskrifne sekreterare pastor är.

Det torde alltså svårligen kunna väntas, att den fattiga församlingen skall för den kyrkliga gerningen offra mer än hvad den hittills gjort och fortfarande gör; åtminstone är intet nämnvärdt att härvidlag hoppas. Ej heller har verket för närvarande någon inkomst af den till detsamma hörande, invid kyrkobyggnaden belägna rätt betydliga tomten, och ovisst är äfven, när en sådan inkomst är att genom uthyrning eller försäljning påräkna. I alla hänseenden blir denna inkomst, som vi väl knappast våga beräkna till högre belopp än 2,000 frcs årligen, otillräcklig att fylla de förhanden varande behofven.

Församlingens *trängande behof* af ett förhöjdt understöd af statsmedel äro således uppenbara. Men är nu den här utöfvade kyrkliga verksamheten äfven af den betydelse, att den är förtjent af att staten

för den gör ytterligare uppoffring? Till svar härpå bedja vi att få hänvisa *dels* till pastor Hembergs bifogade embetsberättelse öfver denna verksamhet under förra året, *dels* till hvad h. h. erkebiskopen härom i riksdagen yttrade år 1886: »Verkningarna af församlingens kyrkliga verksamhet har jag under dessa 10 år funnit högst storartade, och jag har haft godt tillfälle att derom vinna kännedom».

Under sådana förhållanden vända vi oss nu med hopp och förtröstan till Eders Kongl. Maj:t, visse om att af Eders Kongl. Maj:t för vår härvarande kyrkogerning få det nådiga och mäktiga stöd, hvaraf den nu mer än någonsin är i behof, och äfven allvarligt öfvertygade om, att Riksdagen skall, efter erhållen kännedom om vår pariserförsamlings både yttre ställning och inre förhållanden, känna sig ega förpligtelse att i dess nuvarande tryckta ställning komma den till hjälp.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt våga vi i djupaste underdånighet hos Eders Kongl. Maj:t anhålla, att Eders Kongl. Maj:t täcktes till Riksdagen aflåta nådig proposition, att det till svenska församlingen i Paris för närvarande af statsmedel utgående årliga anslaget af 2,950 kronor ökas till ett belopp af *sex tusen (6,000) kronor*, att i denna form utgå från och med år 1893.

Paris den 15 oktober 1891.

Underdånigst

Kyrkorådet:

J. HEMBERG.

GUSTAF NORDLING.

EDW. JENSEN.

HENRIK LINDBERG.

HERLOFSON.

C. WILH. SCHMIDT.

B i l a g o r .

Öfversigt öfver svenska kyrkans

Tabell N:r 1, år 1891.

Inkomster:		Utgifter:	
	Francs.		Francs.
Öfverskott från 1890	4,292: 51.	<i>För kyrkliga ändamål:</i>	
Statsanslag kr. 2,950: —		Pastors lön af församlingen	6,000: —
Fr. Carnegie & Co. » 500: —		Organist, kyrkovaktare m. fl.	1,000: —
à francs 1: 39	4,795: 50.	Reparationer, (utförda 1889 & 90)	3,884: 15.
Af den försålda tomten	3,647: 60.	Förbrukningspersedlar:	
Årsafgifter från församlingen	900: —	Vin och oblater	15: —
Hyror	600: —	Bränsle och lysämne	550: —
Kollekt vid gudstjensterna	250: —	<i>För andra ändamål:</i>	
Gåfva af herr A. Nobel	5,000: —	Förbrukningspersedlar, skrifmaterialier,	
		kommissionsarfvode, skatter m. m.	500: —
		Förskott af herr Herlofson	798: 81.
		Öfverskott till 1892	6,737: 65.
		<hr/>	<hr/>
	Summa Francs 19,485: 61.		Summa Francs 19,485: 61.

Tabell N:r 2, år 1892.

Inkomster:		Utgifter:	
	Francs.		Francs.
Öfverskott från 1891	6,737: 65.	<i>För kyrkliga ändamål:</i>	
Statsanslag kr. 2,950: —		Pastors lön af församlingen	6,000: —
à francs 1: 39	4,100: —	Organist, kyrkovaktare m. fl.	1,000: —
Årsafgifter från församlingen	900: —	Reparationer, (utförda 1890 & 1891)	4,299: 58.
Hyror	300: —	Förbrukningspersedlar:	
Kollekt vid gudstjensterna	250: —	Vin och oblater	15: —
Balance	76: 93	Bränsle och lysämne	550: —
		<i>För andra ändamål:</i>	
		Förbrukningspersedlar, skrifmaterialier,	
		kommissionsarfvode, skatter m. m.	500: —
		<hr/>	<hr/>
	Summa Francs 12,364: 58.		Summa Francs 12,364: 58.

Paris den 15 Okt. 1891.

*J. Hemberg.**Edv. Jensen.**Gustaf Nordling.*

i Paris ekonomiska ställning.

Tabell N:r 3, år 1893.

(med förhanden varande tillgångar.)

Inkomster:	Francs.	Utgifter:	Francs.
Statsanslag.....	4,100: —	Balance från år 1892	76: 93.
Årsafgifter	900: —		
Kollekt	250: —	<i>För kyrkliga ändamål:</i>	
Hyror	150: —	Pastors lön.....	6,000: —
Balance	3,341: 93.	Organist, kyrkovaktare m. fl.....	1,000: —
		Underhåll af hus, grafvar och inventarier	600: —
		Förbrukningspersedlar:	
		Vin och oblater.....	15: —
		Bränsle och lysämne	550: —
		<i>För andra ändamål:</i>	
		Förbrukningspersedlar, skatter m. m. ...	500: —
Summa Francs	8,741: 93.	Summa Francs	8,741: 93.

Tabell N:r 4.

(kyrkans önskvärda budget från och med 1893.)

	Francs.		Francs.
<i>Hittills utgående statsanslag</i>	4,100: —	<i>För kyrkliga ändamål:</i>	
Årsafgifter från församlingen	900: —	Pastors aflöning	7,200: —
Kollekt	250: —	Organist, kyrkovaktare m. fl.....	1,000: —
Hyror	150: —	Underhåll af hus, grafvar och inventarier	600: —
<i>Behöfligt ytterligare statsanslag</i>	4,465: —	Förbrukningspersedlar:	
		Vin och oblater.....	15: —
		Bränsle och lysämne	550: —
		<i>För andra ändamål:</i>	
		Förbrukningspersedlar, skatter m. m. ...	500: —
Summa Francs	9,865: —	Summa Francs	9,865: —

Det för kyrkogerningens bestånd och utveckling nödiga anslaget af allmänna medel är sålunda i sin helhet 8,565 francs eller minst 6,000 kronor.

Henrik Lindberg.

Herlofson.

C. Wilh. Schmidt.

Till Hans Excellens Herr Ministern för Utrikes Ärendena,

Stockholm.

Genom skrifvelse den 30 sistlidne oktober anmodad att afgifva ut-
utlåtande öfver en från svenska församlingen i Paris till Konungen
ställd underdånig ansökan om höjning af det med 2,950 kronor till
samma församling nu utgående årliga statsanslag till 6,000 kronor, får
undertecknad härmed äran anföra följande.

De svårigheter, med hvilka vår kyrkliga Pariserkoloni under många
år haft att kämpa äro för Eders Excellens ännu bättre än för mig be-
kanta. Jag behöfver följaktligen icke beskrifva dem. Beklagligtvis
hafva dessa svårigheter, på grund af förhållanden, som i flera ingångna
skrifvelser och äfven i den underdåniga ansökningen blifvit omförmälda,
nu, trots all enskild offervillighet, stegrats ända derhän, att antingen
måste svenska staten öka sitt redan från början alltför knappa årsbidrag,
eller måste till stor skada för våra landsmän och till en ej mindre för-
ödmdjukelse för vårt land kyrkan snart stängas. Med kännedom om all
den välsignelse, som ifrågavarande kyrkliga verksamhet på den främ-
mande platsen har medfört och fortfarande medför, kan jag dock icke
föreställa mig, att Sveriges Riksdag, genom en vägran af nödig hjälp,
skulle vilja framtvinga det senare alternativet. Lika med Kongl. Maj:ts
minister i Paris tillstyrker jag derföre på det lifligaste en nådig pro-
position i öfverensstämmelse med hvad de sökande begära. Och detta
så mycket heldre, som den begärda förhöjningen alls icke behöfver
blifva permanent, utan kan på extra stat uppföras tills vidare och intill
dess församlingen sjelf genom försäljning af de tomter, hon eger, fått
sin ekonomiska ställning på erforderligt sätt tryggad och förmår gifva sin
pastor tillräcklig lön. Jag tillåter mig dessutom att erinra om ett egen-
domligt förhållande, som äfven i sin mån torde utvisa billigheten af
att gå petitionärernas uttalade önskningsar till mötes. Den svenske sjö-
manspresten i de nordfranska hamnarne aflönas nämligen endast med
2,000 kronor, då deremot hans, i West Hartlepool och Kiel stationerade
kolleger åtnjuta respektive 4,500 och 3,500 kronor. Klart är således,
att detta lönebelopp vore alldeles otillräckligt, om man ej påräknat, att

befattningen, såsom ock skett, skulle förenas med pastorsbefattningen i Paris och att genom begge tjänsternas sammanslagning deras innehafvare borde kunna få sin nöjaktiga bergning. Men att det ej är för mycket om båda afföningarna tillsammans, enligt hvad nu äskas, komma att uppgå till 8,000 kronor, lär ingen, som någorlunda kan beräkna hvilka omkostnader tjänstgöring och uppehälle på de olika platserna kräfva, vilja förneka. Huruvida åter den hittills iakttagna lönefördelningen mellan de två nämnda och i samma hand förenade befattningarne är den lämpligaste, tillhör ej mig att afgöra. Det synes mig emellertid icke lida något tvifvel, att sjömansprestens lön skäligen kan höjas till 3,000 kronor och derigenom anslaget till Pariserförsamlingen nedsättas till 2,000 kronor. I hufvudsak är det ju dock temligen likgiltigt huru fördelningen sker, och Eders Excellens i samråd med chefen för ecklesiastikdepartementet må derom besluta.

Upsala den 4 november 1891.

A. N. SUNDBERG.
